Lieta Nr.A42726808
143/AA43-0198-11/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 11.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneses M.Osmane un V.Zommere,

piedaloties Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Studija AG" (reģ. Nr.40003553644) sūdzību par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 23.septembra lēmuma Nr.D57/1-25/23 atcelšanu, sakarā ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 27.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 14.jūlijā Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes kārtībniece sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.126957 ZV Nr.026957 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2008.gada 28.jūnijā kafejnīcas-bāra „*/Nosaukums/*" telpās tika atskaņota skaļa mūzika, kas traucējot apkārtējo namu iedzīvotāju naktsmieru. Tādējādi pārkāpts Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.80) 4.1.punkts.

2008.gada 22.jūlijā Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes priekšnieka vietnieks ar lēmumu Nr.D57/7-5/1366 „Par saukšanu pie administratīvās atbildības" sodīja SIA „Studija AG"(turpmāk arī – pārkāpējs) par Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punkta pārkāpumu, piemērojot naudas sodu 500 latu apmērā.

SIA „Studija AG" iesniedza sūdzību par minēto lēmumu.

Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 23.septembra lēmumu Nr.D57/1-25/23 „Par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes priekšnieka vietnieka *E.C.* 22.07.2008.lēmuma Nr.D57/7-5/1366 apstrīdēšanu" (turpmāk – Lēmums) apstrīdētais lēmums tika atstāts negrozīts, bet SIA „Studija AG" sūdzība noraidīta.

[2] 2008.gada 21.oktobrī SIA „Studija AG" iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, norādot turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Konkrētajā lietā ir strīds nevis par mūzikas atskaņošanas faktu, bet gan par mūzikas atskaņošanas skaļumu un par to, vai, atskaņojot mūziku attiecīgajā skaļumā, varēja tikt traucēts apkārtējo personu miers.

[2.2] Pašvaldības policijai vajadzēja pārbaudīt un noskaidrot visus apstākļus, kas dod pamatu kvalificēt pārkāpējas darbības pēc Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punkta. Administratīvā pārkāpuma lietā nav noskaidrots, cik skaļi tika atskaņota mūzika un vai tiešām tika pārkāptas pieļaujamās mūzikas atskaņošanas normas un, vai ar attiecīgo skaļumu atskaņojot mūziku, objektīvi varēja tikt traucēts apkārtējo personu miers.

[2.3] Pašvaldības policija ar mērierīcēm neizmērot mūzikas skaļumu, nevarēja objektīvi konstatēt pārkāpuma esamību. Mūzikas skaļums netika fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem. Apgalvojums, ka SIA „Studija AG" traucēja apkārtējo mieru, pamatots tikai un vienīgi ar paskaidrojumu, kuram nav iepriekš noteiktā spēka, kas saistītu pašvaldības policiju. Tāpēc nebija pamata, ignorējot citus pierādījumus un pastāvošās nepilnības lietā, cietušās personas paskaidrojumiem dot priekšroku un lielāku pierādīšanas spēku, salīdzinājumā ar pārkāpēja paskaidrojumiem.

[2.4] Nepamatoti ir argumenti, ka pašvaldības policijai neviens normatīvais akts neuzliek par pienākumu uzmērīt mūzikas skaļumu ar tehniskajām ierīcēm. Šāds pienākums izriet no Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmās daļas un no 237.panta.

[2.5] Administratīvā pārkāpuma lieta netika izskatīta vispusīgi un pilnīgi, jo vērā netika ņemts apstāklis, ka 2006.gada 9.jūnijā Pilsētas attīstības departamenta Rīgas pilsētas Būvvalde likumā noteiktajā kārtībā pieņēma SIA „Studija AG" nomātās telpas */adrese/* ekspluatācijā, nosakot, ka telpas galvenais lietošanas veids ir kafejnīca.

Tādējādi, nav saprotams, kā ir iespējama situācija, ka, no vienas puses, pašvaldība atļāva un atbalstīja kafejnīcas ierīkošanu dzīvojamā mājā */adrese/*, bet, no otras puses, pašvaldības iestāde par to soda SIA „Studija AG" un norāda, ka kafejnīcas ierīkošana nebūtu vēlama dzīvojamo māju tuvumā.

Pie šādas formālas tiesību normas piemērošanas vispār kļūst neiespējama Ministru kabineta noteikumos atļautā skaļuma mūzikas atskaņošana un pat mazāka trokšņa radīšana (piemēram, ieslēdzot kādu ierīci nepieciešamo darbu veikšanai).

[2.6] Saistošo noteikumu Nr.80 normu mērķis nav nesamērīgi ierobežot personu tiesības un atzīt par sodāmām tādas darbības, kuras ir atļautas ar augstākā juridiskā spēka tiesību normām. Amatpersonai, pieņemot Lēmumu, vajadzēja veikt lietderības apsvērumus un izvērtēt, vai labums, ko gūst sabiedrība ar ierobežojumiem, kas ir uzlikti SIA „Studija AG", ir lielāks nekā tās tiesisko interešu ierobežojums.

Lai gan likuma „Par pašvaldībām" 43.panta trešā daļa paredz tiesības pašvaldību domēm (padomēm) pieņemt saistošos noteikumus, lai nodrošinātu pašvaldības autonomo funkciju un brīvprātīgo iniciatīvu izpildi, tomēr tas nevar tikt attiecināts uz komercdarbības ierobežošanu.

[2.7] Saskaņā ar Latvijas Republikas Satversmes 106. un 116.pantu, ikvienam ir tiesības brīvi izvēlēties nodarbošanos un darbavietu atbilstoši savām spējām un kvalifikācijai un šīs pamattiesības var ierobežot tikai likumā noteiktajos gadījumos, lai aizsargātu citu cilvēku tiesības, demokrātisko valsts iekārtu, sabiedrības drošību, labklājību un tikumību. Saskaņā ar Komerclikuma 4.panta pirmo daļu, komercdarbības ierobežojumus drīkst noteikt tikai ar likumu vai pamatojoties uz likumu.

Kafejnīcā sniegtie pakalpojumi nesaraujami ir saistīti ar mūzikas atskaņošanu, un mūzikas atskaņošanas ierobežojums tiešā veidā ietekmē un ierobežo šāda veida veiktās komercdarbības turpināšanu. Turklāt Lēmumā ir apstiprināts tas, ka ‚mūzikas atskaņošana ir pastāvīga un ir saistīta ar SIA „Studija AG" komercdarbību.

[3] 2008.gada 24.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Rigas domes Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojums, kurā norādīts, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms, pamatojoties Lēmumā norādīto.

Konkrētajā gadījumā nav pamata piemērot Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumus Nr.598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.598), jo to 6.punktā ir paredzētas pašvaldības tiesības noteikt stingrākus pieļaujamos trokšņu normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās.

[4] Administratīvā rajona tiesa ar 2010.gada 27.janvāra spriedumu apmierināja SIA „Studija AG" pieteikumu, atcēla Lēmumu un lietu izbeidza. Tiesas spriedumā norādīti turpmāk minētie motīvi.

[4.1] Tiesa konstatēja turpmāk norādītos lietas faktiskos apstākļus.

[4.1.1] No nedzīvojamo telpu */adrese/* apakšnomas līguma 1.1.punkta konstatējams, ka SIA „Narvesen Baltija" nodod SIA „Studija AG" apakšnomā nedzīvojamās telpas */adrese/*, 1.stāvā ar kopējo platību 163 kv.m. Līguma 1.4.punktā norādīts, ka telpu izmantošanas mērķis ir kafejnīca.

[4.1.2] 2008.gada 28.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes kārtībnieks rakstveidā fiksēja *N.O.* un *E.O.* iesniegumus par to, ka naktskluba „*/Nosaukums/*" personāls */adrese/*, pēc plkst.23:00 sistemātiski traucē mieru, atskaņojot skaļu mūziku.

[4.1.3] 2008.gada 28.jūnijā Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes kārtībnieks pieņēma SIA „Studija AG" administratores *O.R.* paskaidrojumu par to, ka naktsklubā „*/Nosaukums/*" atskaņotā mūzika neskan tik skaļi, lai varētu traucēt apkārtējo iedzīvotāju mieru.

[4.2] Saistošo noteikumu Nr.80 (*redakcijā, kas bija spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi*) 4.1.punktā noteikts, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot vai pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru.

Saistošo noteikumu Nr.80 15.punktā paredzēts, ka par 4.1.punktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.23.00 līdz plkst.7.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no 100 latiem līdz 250 latiem, bet juridiskajām personām no 500 latiem līdz 1000 latiem

[4.3] Lietā ir strīds par to, vai fakts, ka 2008.gada 28.jūnijā plkst.23:31 SIA „Studija AG" apakšnomā nodotās kafejnīcas-bāra „*/Nosaukums/*" telpās atskaņotā mūzika, kas traucēja cietušo personu naktsmieru, ir par pamatu SIA „Studija AG" saukšanai pie administratīvās atbildības.

[4.4] Ministru kabineta noteikumu Nr.598 1.punkts paredz, ka šie noteikumi nosaka akustiskā trokšņa pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās, lai nodrošinātu cilvēku aizsardzību pret akustiskā trokšņa nelabvēlīgo iedarbību. Noteikumu 6.punkts nosaka, ka akustiskā trokšņa pieļaujamie normatīvi dzīvojamo un publisko ēku telpās, kas izteikti ar fizikāliem lielumiem, kuri raksturo akustisko troksni (turpmāk – trokšņa rādītāji), noteikti šo noteikumu 2.pielikumā. Vietējā pašvaldība tās administratīvajā teritorijā ir tiesīga noteikt stingrākus pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās.

Ministru kabineta noteikumos Nr.598 ir noteikti pieļaujamo trokšņu fiziskie lielumi. Pašvaldība Saistošajos noteikumos Nr.80 nav noteikusi citus pieļaujamos trokšņu lielumus. Līdz ar to ir piemērojami Ministru kabineta noteikumu Nr.598 2.pielikumā norādītie lielumi.

[4.5] Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.598 2.pielikumam „Akustiskā trokšņa pieļaujamie normatīvi dzīvojamo un publisko ēku telpās", pieļaujamais normatīvs restorānos, kafejnīcās un bāros ir 50 dBA. Savukārt dzīvojamās telpas nakts laikā pieļaujamais trokšņu līmenis ir 30 dBA.

No lietas materiāliem secināms, ka Rīgas dome nav veikusi akustiskā trokšņa līmeņa pārbaudi SIA „Studija AG" apakšnomā nodotās kafejnīcas-bāra „*/Nosaukums/*" telpās, tāpat nav veikti mērījumi arī cietušo personu telpās. Lēmums ir pamatots vienīgi ar iesniegtajām cietušo personu sūdzībām.

[4.6] Nav pamatots Rīgas pašvaldības policijas paustais viedoklis, ka pārkāpuma esamībai pietiek ar cietušo sūdzībām. Tiesas vērtējumā vispārzināms ir fakts, ka pilsētā praktiski nav iespējams nodrošināt, ka personas dzīvoklī neienāk skaņas no citiem objektiem. Personas administratīvā sodīšana nav paredzēta visos gadījums, kad persona tiek

traucēta, bet tikai gadījumos, kad traucējuma līmenis pārsniedz likumdošanā noteiktās robežas.

[4.7] Administratīvās pārkāpuma lietās jebkuras šaubas ir tulkojamas par labu personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības. Bez trokšņu līmeņa mērījumu veikšanas nav iespējams pārliecinoši konstatēt, vai persona ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības par likumdošanā noteiktā trokšņu līmeņa pārsniegšanu.

[4.8] Likuma „Par pašvaldībām" 43.pants nosaka, ka domei ir tiesības izdot saistošos noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pants regulē administratīvo atbildību par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlielumu pārkāpšanu.

Līdz ar to tiesa konstatēja, ka Rīgas pašvaldība ir pārsniegusi savu kompetenci, nosakot Saistošajos noteikumos Nr.80 administratīvo atbildību par trokšņa radīšanu, pārsniedzot likumdošanā noteiktos trokšņa līmeņus.

[4.9] Rīgas pašvaldības policija nav ņēmusi vērā, ka pašvaldības saistošie noteikumi ir pretrunā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantu, likuma „Par pašvaldībām" 43.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.598. Tādējādi pašvaldība nav veikusi pārkāpuma lietvedību atbilstoši likumdošanas prasībām, kā arī nav pēc būtības pārbaudījusi trokšņu līmeni (pārkāpuma sastāvu).

Tiesa secināja, ka Lēmums nav pamatots un ir atceļams.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 27.janvāra spriedumu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policija iesniedza apelācijas sūdzību, kurā, papildus pirmās instances tiesā sniegtajiem paskaidrojumiem, norādīja, ka SIA „Studija AG" radītajam troksnim nebija pastāvīga trokšņa raksturs. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka konkrētajā gadījumā būtu jāveic mērījumi attiecībā uz trokšņa skaļumu.

Tiesa nepamatoti secināja, ka atbilstoši likuma „Par pašvaldībām" 43.pantam kontekstā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantu Rīgas pašvaldības policija nevarēja piemērot administratīvo atbildību sūdzības iesniedzējai pamatojoties uz Saistošajiem noteikumiem Nr.80. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantā ietvertā tiesību norma attiecas uz pastāvīgu troksni, kamēr Saistošajos noteikumos Nr.80 ietvertās tiesību normas nosaka administratīvo atbildību par trokšņošanu, kurai nav pastāvīga trokšņa pazīmju un rakstura.

[6] Uz tiesas sēdi Administratīvajā apgabaltiesā SIA „Studija AG" pārstāvis un cietusī persona *N.O.* neieradās, neierašanās iemesli apgabaltiesai nav zināmi. Par tiesas sēdes vietu un laiku minētajām personām paziņots likumā noteiktā kārtībā ar tiesas pavēstēm.

Uzklausot procesa dalībnieka viedokli, apgabaltiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pārkāpēja un cietušās klātbūtnes.

Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas apelācijas sūdzība ir pamatota, bet SIA „Studija AG" pieteikums noraidāms.

[8] Likuma „Par pašvaldībām" 43.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka dome (padome) ir tiesīga izdot saistošus noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja tas nav paredzēts likumos, jautājumos par sabiedrisko kārtību.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 26.panta trešā daļa paredz, ka pašvaldību domes var apstiprināt saistošos noteikumus, kuros par to pārkāpšanu var noteikt naudas sodus fiziskajām personām līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – līdz tūkstoš latiem.

Apgabaltiesa konstatē, ka, pamatojoties uz minētajām normām, Rīgas dome izdeva Saistošos noteikumus Nr.80, kuru 4.1.punktā (*redakcijā, kas bija spēkā uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi*) noteikts, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot vai pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru. Šo noteikumu 15.punktā paredzēts, ka par 4.1.punktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.23.00 līdz plkst.7.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no 100 latiem līdz 250 latiem, bet juridiskajām personām no 500 latiem līdz 1000 latiem

SIA „Studija AG" ir sodīta par Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu ar naudas sodu 500 latu apmērā.

[9] Apgabaltiesa turpmāk minēto apsvērumu dēļ nepiekrīt pirmās instances tiesas secinājumam, ka Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā paredzētā administratīvā atbildība par SIA „Studija AG" veiktām darbībām ir paredzēta citā likumā – Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^{1}$pantā.

[10] Protokolā norādīts, ka SIA „Studija AG" pārkāpums izpaudies kā darbības – skaļas mūzikas atskaņošana kafejnīcā-bārā „*/Nosaukums/*", kas traucē apkārtējo personu – ēku iedzīvotāju naktsmieru. No lietas materiāliem izriet, ka šādas darbības SIA „Studija AG" 2008.gadā līdz Protokola sastādīšanai veica regulāri.

Apgabaltiesas ieskatā Protokolā fiksētie apstākļi apstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem:

1) pašvaldības policijas amatpersonas *A.D.* 2008.gada 28.jūnija ziņojumu par to, ka pašvaldības policijas darbinieki ieradās pie *N.O.* dzīvoklī */adrese/* plkst.23.25 un dzīvoklī bija dzirdams mūzikas avots no apakšējā stāva, kurā atrodas nakts klubs „*/Nosaukums/*”;

2) *N.O.* 28.jūnija iesniegumu, par to, ka viņa izsauca pašvaldības policiju, jo pēc plkst.23.00 sistemātiski tiek traucēts naktsmiers, bet nakts klubs „*/Nosaukums/*” neņem vērā policijas izrādījumus un sodus;

3) *E.O.* 2008.gada 28.jūnija paskaidrojumu par to, ka 28.jūnijā kārtējo reizi skan skaļa mūzika no nakts kluba „*/Nosaukums/*”, kas atrodas tieši zem *E.O.* dzīvokļa, ka mūzika tiek atskaņota katru dienu pēc plkst.23.00, ka atskaņotā mūzika traucē naktsmieru;

4) SIA „Studija AG” administratores *O.R.* 2008.gada 29.jūnija paskaidrojumu, ka nakts klubā „*/Nosaukums/*” naktī no 28.jūnija uz 29.jūniju skanēja mūzika, bet pēc *O.R.* domām tā neskanēja tik skaļi, lai varētu traucēt apkārtējos iedzīvotājus;

5) SIA „Studija”2008.gada 20.augusta sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes priekšnieka vietnieka 2008.gada 22.jūlija lēmumu Nr.D57/7-5/1366 (*lietas 38.-41., 46.-50.lapa*).

[11] Apgabaltiesa par pamatotu atzīst pašvaldības policijas argumentu, ka Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantā minēti dažādi administratīvie pārkāpumi. Proti, Saistošajos noteikumos paredzēta atbildība par prettiesisku darbību, kas apdraud noteikto sabiedrisko kārtību (iedzīvotāju naktsmieru), savukārt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]pantā paredzēta atbildība par jebkāda veida darbību, kuras rezultātā radītais troksnis pārsniedz noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu.

Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā paredzētais pārkāpums, kas izpaužas darbībās, kuru rezultātā pilsētas teritorijā nakts laikā tiek traucēts iedzīvotāju naktsmiers (arī trokšņu radīšana), var izpausties arī tādā veidā, ka radītais troksnis nepārsniedz normatīvajos aktos noteiktos normatīvus, bet tomēr tas traucē iedzīvotāju naktsmieru. Apstākļi vai vainīgās personas darbības traucē iedzīvotāju naktsmieru, ir izvērtējami katras konkrētas lietas ietvaros.

Izskatāmajā gadījumā ir vērā ņemami šādi apstākļi:

1) SIA „Studija AG” trokšņus rada pilsētas teritorijā (kur ir ievērojama iedzīvotāju intensitāte, un kas atbilstoši Saistošajiem noteikumiem Nr.80 ir priekšnosacījums šo noteikumu 4.1.punktā paredzētās administratīvās atbildības piemērošanai);

2) SIA „Studija AG” regulāros trokšņus nakts laikā rada kafejnīcas-bāra telpās, virs kurām atrodas dzīvojamās telpu;

3) pārkāpēja radītie trokšņi nakts laikā traucē vairākiem iedzīvotājiem naktsmieru, neļaujot tiem gulēt naktī.

Šādos apstākļos apgabaltiesas ieskatā nav nozīmes pārkāpēja radīto akustisko trokšņu rādītājiem un to atbilstībai noteiktajiem normatīviem. Minētajiem apstākļiem, kā arī apstāklim, vai trokšņu mērījumi veikti ar atbilstošam mērierīcēm un noteiktajā kārtībā, būtu būtiska nozīme gadījumā, ja pieteicējs tiktu saukts pie atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]panta.

[12] Apgabaltiesa atzīst, ka pārkāpuma, par kura izdarīšanu tika sodīta SIA „Studija AG", objekts ir sabiedriskais miers un kārtībā.

Sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšana ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 8.punktu*).

Konkrētajā gadījumā apgabaltiesa no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem konstatē, ka pārkāpēja darbības traucēja sabiedrisko mieru (ēkas, kurā atrodas kafejnīca-bārs „*/Nosaukums/*", iedzīvotāju naktsmieru).

Pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā un par kuru sodīta SIA „Studija AG", nav paredzēts likumos (proti, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā), tādējādi pašvaldības dome bija tiesīga noteikt saistošajos noteikumos atbildību par SIA „Studija AG" pieļauto pārkāpumu.

Pastāvot šādiem apstākļiem, nav nozīmes pārkāpēja norādei, ka pašvaldības policija nav ņēmusi vērā Noteikumu Nr.598 5.punktu (noteica kārtību akustiskā trokšņa rādītāju vērtības telpās novērtēšanai), kā arī nav konstatējusi, vai konkrētajā datumā un konkrētajā laikā ir pārsniegts pieļaujamais trokšņu līmenis, jo minētajiem apstākļiem būtu būtiska nozīme gadījumā, ja SIA „Studija AG" tiktu saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[1]panta. Attiecībā uz norādi par to, ka pašvaldības policija nav konstatējusi, vai troksnis traucē apkārtējām personām, apgabaltiesa norāda, ka lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi (*sk. šā sprieduma [11].punktu*) par to, ka SIA „Studija AG" piederošajā kafejnīcā-bārā „*/Nosaukums/*" radītie trokšņi traucēja apkārtējo iedzīvotāju mieru, kas arī bija par pamatu saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības saskaņā ar Saistošo noteikumu 4.1.punktu.

[13] Pārkāpējs norāda, ka nav izdarījis pārkāpumu, jo kafejnīcas-bāra „*/Nosaukums/*" darbība ir komercdarbība, kurai saņemta nepieciešamā pašvaldības atļauju. Apgabaltiesas ieskatā pats par sevis apstāklis, ka

pārkāpējai ir izsniegta pašvaldības atļauja veikt komercdarbību telpās, kuru galvenais lietošanas veids ir kafejnīca, nenozīmē, ka kafejnīcas īpašniekam nav jāievēro normatīvo aktu prasības, tostarp prasības, kas attiecas uz akustiskā trokšņa normatīviem, ko reglamentēja Noteikumi Nr.598 (*zaudēja spēku no 2010.gada 1.jūlija*), gan pašvaldības saistošo noteikumu prasības, kas noteic aizliegumu trokšņot vai pieļaut troksni, kas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību.

Apgabaltiesa vienlaikus norāda, ka Lēmumā pamatoti atzīts, ka mūzikas atskaņošana SIA „Studija AG" kafejnīcā-bārā „*/Nosaukums/*" nebija saskaņota ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru, ka mūzika minētajā vietā netika atskaņota saistībā ar saskaņotu pasākumu, līdz ar to konkrētais gadījums nav uzskatāms par Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktā minēto izņēmuma gadījumu, kuram pastāvot, administratīvais sods nebūtu piemērojams.

[14] Apgabaltiesa uzskatā, ka, izskatot konkrēto lietu, piemērojamas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normas, kas attiecas uz lietas administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanu apelācijas instances tiesā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punkts noteic, ka apelācijas instances tiesa, izskatot apelācijas sūdzību vai protestu, taisa spriedumu ar kuru atstāj nolēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[14]pants noteic, ka apelācijas instances tiesas spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Ievērojot, ka lietā ir pierādīts, ka SIA „Studija AG" ir veikusi darbības, kas traucēja iedzīvotāju naktsmieru Rīgas pilsētas teritorijā, apgabaltiesa atzīst, ka ar Lēmumu pārkāpēja pamatoti sodīta atbilstoši Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punktam.

Apgabaltiesas ieskatā, ņemot vērā, ka pārkāpumu ir izdarījusi juridiskā persona, kura veic komercdarbību, to, ka pārkāpējs vairākkārt ir traucējis iedzīvotāju naktsmieru, ka SIA „Studija AG" savu vainu sabiedriskās kārtības un miera traucēšanā neatzīst un nenožēlo, apgabaltiesas ieskatā pārkāpējam piemērotais naudas sods 500 latu apmērā ir atbilstīgs soda mērķim (audzināt personu likuma ievērošanas garā un nepieļaut turpmāku pārkāpumu izdarīšanu) un samērīgs.

[15] Ņemot vērā minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas 2008.gada 23.septembra lēmumu Nr.D57/1-25/23 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.126957 ZV Nr.026957) atstāt negrozītu, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Studija AG" pieteikumu noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneses M.Osmane

V.Zommere